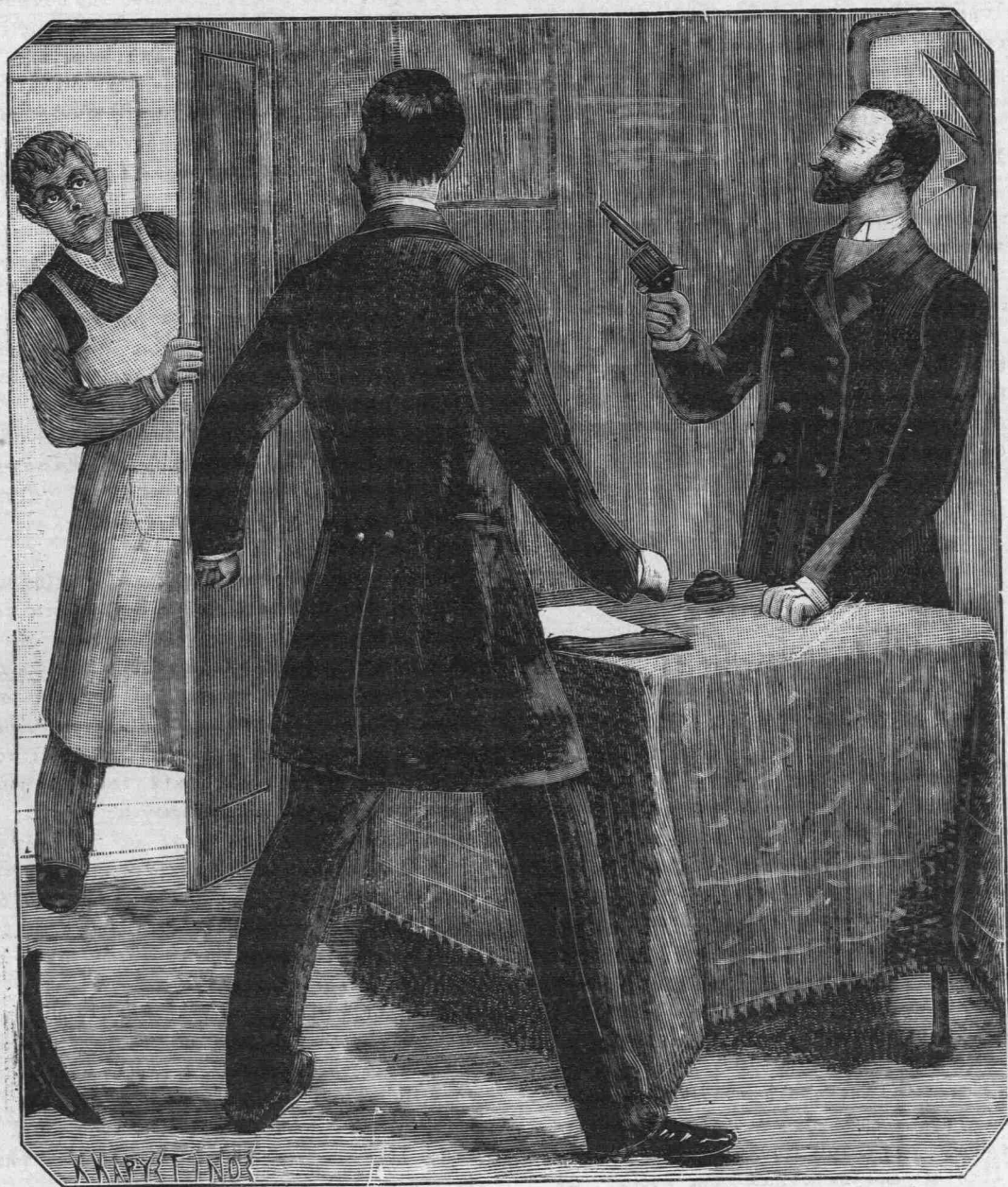

A. MATTHEY

Η ΒΡΑΣΙΛΙΑΝΗ

Έκράτουν τὸ ὄπλον, ὅτε ὁ ὑπηρέτης τοῦ ξενοδοχείου εἰσήλθεν.

— Σοὶ ἐπαναλαμβάνω σήμερον περὶ αὐτῆς. Εἶχον, ὡς σοὶ εἶπον, ἐπιφυλάξει τὴν συγκατάνευσίν μου. Σήμερον, κατόπιν ὠρίμου σκέψεως, ἔδωκα εἰς αὐτὸν τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆν· καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ ἐπικυρωθῇ καὶ μὲ τὴν ἰδικήν σου.

— Μὴ ἐλπίζετε, πάτερ μου! εἶπε ζωηρῶς καὶ καθαρῶς ἡ Λουκία.

— Δὲν σὰς ἐπιτρέπω, Λουκία, νὰ μοὶ ἀποτείνητε ἀπάντησιν, τὴν ὁποῖαν δὲν ἐζήτησα. Σὰς παρακαλῶ νὰ λάβητε τοῦλάχιστον καιρὸν νὰ σταθμίσητε καὶ νὰ σκεφθῆτε, ὡς ἀρμόζει εἰς κόρην τῆς θέσεώς σου, τὴν θέλησιν καὶ τὴν δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν τοῦ πατρός σου.

Ὁ κ. Δὲ Σερζὺ ἀπήγγειλε τὰς λέξεις ταύτας μετὰ τοῦ

δεσποτικοῦ καὶ ὑπερηφάνου ἐκείνου ὕφους, ὅπερ ἔκαμπε πάντοτε τὴν πρώτην αὐτοῦ σύζυγον· ἀλλ' ἔμελλε νὰ εὕρῃ τὴν θυγατέρα σφόδρα διαφέρουσαν τῆς μητρός.

— Λυπούμαι, πάτερ μου, εἶπε δι' ὕφους γαληνιαίου καὶ σοβαροῦ, ὅτι ὑπεσχέθητε, χωρὶς νὰ συμβουλευθῆτε τὸ αἰσθημά μου. Ἀλλὰ εἶνε ἀνάγκη διὰ νὰ ἐπανορθώσω ἐν σφάλμα, νὰ σὰς διακηρύξω ὅτι τὸ αἰσθημα αὐτὸ δὲν θὰ μεταβληθῇ. Ποτὲ δὲν θὰ νυμφευθῶ τὸν κύριον δὲ Μοζιρόν.

Ὁ κύριος Δὲ Σερζὺ ἠγέρθη καὶ διὰ παρωργισμένης φωνῆς, ἣν προσεπάθει νὰ καταστείλῃ,

— Κόρη μου, εἶπεν, ἄς σταματήσωμεν ἐδῶ διὰ σήμερον. Σοὶ ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ἔκαμον διακοίνωσιν καὶ οὐχὶ ἐρώτησιν. Δὲν δέχομαι ἀπάντησιν εἰς ἐρώτησιν, τὴν ὁ-